

O stížnosti uvážil nss toto:

Dle § 2 č. 8 zák. o podpoře nezaměstnaných z 12. srpna 1921 č. 322 Sb. nemají nároku na podporu v nezaměstnanosti sezonní dělníci vyjma ty, kterým bude nárok na podporu nařízením dle § 19 přiznán.

Nařízením z 19. ledna 1922 č. 11 Sb. (§ 2) byla vyslovena možnost přiznání podporu jen nezaměstnanému dělnictvu stavebnímu v pracovním období ve stejné výši jako nesezonním dělníkům.

Jde tedy o to, byl-li st-l žal. úřadem právem za sezonního dělníka považován, jemuž nárok na podporu podle zákona vůbec nepřísluší.

Zákon sám pojem sezonního dělníka nedefinuje, má však zřejmě na mysli ony dělníky, kteří dle běžného a obvyklého smyslu slova pracují podle povahy práce pouze v určitých obdobích, pravidelně se opakujících, mimo které ona práce vůbec se nekoná. Záleží pak na povaze toho kterého zaměstnání, zda dle všeobecné zvyklosti nebo konkrétních okolností se koná stále či jen v určitých časových obdobích.

Zda ten který dělník a tedy i st-l takovým dělníkem je, jest otázkou skutkovou, a nss může jen zkoumat, zda žal. úřad zodpovídá skutkovou otázku, jsou-li dány znaky sezonního dělníka, učinil tak na základě šetření bezvadně provedeného (§ 6 II. odst. zák. o ss) a je-li závěr jeho logický.

V daném případě shledal nss, že řízení, jež předcházelo nař. rozhodnutí, je vadné. Ze spisů jde pouze, že podle zprávy četnické stanice v F. st-l byl v cihelně ve F. zaměstnán od 28. března do 20. května 1922 a od 22. června do 27. listopadu 1922. Četnická stanice v L., v jejímž obvodu jest cihelna Karla L. v L., v níž st-l dle přihlášky z 26. listopadu 1923 byl zaměstnán od 28. října do 24. listopadu 1923, vyjádřila se v tom smyslu, že Josef Sch. v posledních 3 letech byl jako dělník v cihelně celoročně zaměstnán.

Z těchto zpráv, které jsou i mezi sebou v rozporu, neplyne dostatečný skutkový základ pro zodpovězení otázky, byl-li st-l sezonním dělníkem, t. j. byl-li zaměstnán prací, která dle povahy své jen v určitých obdobích se koná, čili nic.

Bylo proto nař. rozhodnutí zrušiti dle § 6 zák. o ss.

Č. 4210.

Administrativní řízení: I. O podmínkách obnovy řízení.
— **II. Nejen uplatňování nových skutečností, nýbrž i nových průvodů může přivoditi obnovu.**

Nález ze dne 8. prosince 1924 č. 14.312.)

V ě c: Okresní nemocenská pokladna v P. proti ministerstvu sociální péče stran obnovy řízení.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: — — —

Nař. rozhodnutí i stížnost jsou za jedno v tom, že i v řízení adm. jest přípustna obnova řízení; rozcházejí se však v úsudku o podmínkách obnovy.

O tom, jaké jsou podmínky povolení obnovy, není v adm. řízení všeobecných ustanovení. Z povahy obnovy jakožto výjimečného právního prostředku, majícího umožniti opravu skutkového zjištění, na němž spočívá rozhodnutí právní moci nabyvší a z obdoby oněch norem, jimiž instituce ta upravena jest v jiných oborech práva procesního (§ 530 c. ř. s.) se podávají tyto podmínky pro povolení obnovy řízení:

a) že po pravomoci rozhodnutí vyšly na jevo takové nové skutečnosti nebo nové průvody, jichž strana v dřívějším řízení neznala nebo použití nemohla,

b) že tyto nové okolnosti jsou takové váhy, že by jich přednesení a použití v dřívějším řízení bylo přivedlo pro stranu příznivější věcné rozhodnutí.

St-lka ovšem již v řízení předcházejícím rozhodnutí min. soc. péče z 23. září 1922 tvrdila, že V. byl před onemocněním zaměstnán u obce H. od 16. do 18. února 1922, toto tvrzení neuplatňuje však v žádosti za obnovu za okolnost novou, nýbrž jako takovou uvádí zmíněný předpis městského úřadu v H. z 25. října 1922, v němž jest tvrzeno a dokazováno, že výpověď Huberta V. o době jeho zaměstnání jest nesprávná.

Tím st-lka uplatňuje skutečně novou okolnost.

Žal. úřad vycházel zřejmě z nesprávného právního pojmání podmínek obnovy, maje za to, že jen uplatňování nových skutečností a nikoliv též nových průvodů může přivoditi obnovu.

Bylo proto nař. rozhodnutí zrušiti pro nezákonnost dle § 7 zák. o ss.

Důsledkem svého nesprávného právního stanoviska nezabýval se žal. úřad další otázkou, jsou-li tu také ostatní podmínky pro povolení obnovy. Nemůže proto nss se obíratí vývody stížnosti, že nový průvod jest toho dosahu, že by přivedil změnu rozhodnutí v její prospěch.

Č. 4211.

Živnostenské právo: I. Živnostenský úřad je oprávněn uložití majiteli živnosti na základě § 74 živn. řádu, aby se postaral o odstranění stavebních závad v příčině místností pracovních, i když majitel živnosti není vlastníkem budovy. — II. Pracovní místnosti ve smyslu § 74 živn. řádu jest místnost, ve které pomocní pracovníci konají pravidelně nějaké zaměstnání s provozem živnosti spojené. —

(Nález ze dne 8. prosince 1924 č. 22.224.)

Věc: Bedřich B. v L. proti ministerstvu obchodu stran příkazu dle § 74 ž. ř.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

Důvody: Výměrem osp-é ze 6. října 1921 bylo st-li přikázáno, aby dal bývalou jízďárnu, které používá jako kolny k živn. účelům a která je toho času pro svůj schátralý stav životu nebezpečná, upravit v souhlasu s ustanovením stav. řádu.

Min. obch. nevyhovělo v postupu stolic nař. rozhodnutím odvolání st-lovu z těchto důvodů: